

ZORTZIKOA

1/ Erromatikan bueltan
orain da bi urte,
Donostian egona
ez genduen kalte:
ez ere ibillia
emen atez ate,
beron limosna onez
bete giñan arte.

2/Aitortu genioten
orduko kantetan,
gure bizi-modua
neke ta penetan:
guztiz urrikaria
ordu guztietan,
erromerietako
bide luzietan.

3/ Dira gure naigabe
arrezkerokoak
sinistatu eziñak,
negargarritzkoak:
urrikari gogorrak
neke bidekoak,
trabajuak aundiak
kabu bagekoak.

4/ Eun legua bide
Santiagotikan,
euri, elur, jelakin
beti bustirikan:
legorpe bat eziñik
otzak ikaretan,
ala egiñ zaizkigu
zauriak oñetan.

5/ Pena obek guztiak
igaro ondoan,
arkitzen gera kale
Donostiakoan:
aldi lenagokoa
daukagu gogoan,
eta fede aundia
jende bertakoan.

6/ Esperantza onekin
degu barren poza,
urrikituko dala
erriko bakoitza:
Jaunak degiotela
bigundu biotza,
au da pelegriñoak
degun konfiantza.

7/ Erroparik txarrena
zoko-baztertua,
zernai janari-gauza,
naiz eratekoa:
beron karidadea
borondatezkoa
da pelegriñoaren
eskea gaurkoa.

8/ Legorpe bat edozein
degu ostatua,
gure gorputza dago
guztira oitua:
degun oirik onena
da lasto txetua,
oraindik obiago
berotzeko sua.

9/ Eskeintzen diogute
zortziko berria,
gaur bertan Donostian
gerok ipiña:
txanpon bana bakoitza
berontzat guztia,
ez deritzagu dala
gauza garestia.

10/ Amargarren bertso au
da azkenekoa,
agur bada, jende on
Donostiakoa:
artu gure oroipen
biotz barrengo,
orain eta beñere
ez aztutzekoa.